

Borba obrtnikov proti šušmarstvu

Odločne zahteve obrtništvu v dravski banovini

Na obrtniškem zborovanju v Mariboru, ki so ga sklicali okrožni odbori obrtniških združenj v Ljubljani, Mariboru, Celju in Novem mestu dne 13. avgusta in katerega so se v impozantnem številu udeležili obrtniki iz vseh krajev dravske banovine, je bila sprejeta naslednja resolucija:

Šušmarstvo se je v dravski banovini razpaslo do tako ogromnega obsega, da znaša na podlagi zbranega statističnega materiala število oseb, ki se neupravičeno bavijo z izvrševanjem rokodelskega obrta, skoraj dve tretjini od števila legalnih obrtnikov. Jasno je, da to ogromno število šušmarjev ogroža existenco legalnim obrtnikom, katerih položaj je od dne do dne slabši in navdaja obrtnike z veliko skrbjo, kako v bodoče preživljati sebe in družino. A ne samo legalni obrtnik je oškodovan vsled šušmarstva, marveč tudi država, banovina, občina, ki so prikrajšane na davkih, odnosno dokladah.

Posledica velikega števila šušmarjev je predvsem danes vladajoče težko gospodarsko stanje, ki obrtniški stan zadeva bolj nego kogarkoli drugega. Pomanjkanje rokodelskega dela sili mojstre, da odslavlajo pomočnike in vajence, in ti so zopet primorani, da si iščejo zaslужka s šušmarstvom. Na drugi strani pa obrtniki, ki nimajo več niti toliko zaslужka, da bi mogli plačevati davek, odlagajo sicer obrtna pooblastila, a izvršujejo obrt dalje. V tovarnah odpušeni delavci se posvečajo šušmarstvu. Pomanjkanje dela rokodelskim obrtnikom pa je iskati vzroka dalje v tem, da je pričela industrija na veliko proizvajati rokodelske izdelke, ki jih vsled slabše kakovosti in izdelave lako spravlja po cenejši ceni na trg. Tudi državna, banovinska in občinska podjetja izvršujejo čisto po nepotrebnem rokodelske izdelke, ki so mnogo slabši in dražji za te ustanove, nego pri obrtniku napravljeni. Prav to se godi pri državnih, samoupravnih in zasebnih zavodih, ki povzročajo veliko konkurenco obrtništvu. To se dogaja v veliki meri tudi v kaznilnicah, ki so opremljene z najmodernejšimi rokodelskimi stroji. V teh delavnicah se izvršujejo najrazličnejši obrti, mizarstvo, čevljarstvo, krojaštvo, knjigoveštvo itd.

Šušmarstvo najde potuho v današ-

njem postopanju obrtnih oblasti I. stopnje, ki ne ščitijo dovolj energično legalnih obrtnikov.

Da se napravi konec šušmarstvu in omogoči zaposlitev legalnega obrtnika, zahtevamo:

V državnih, banovinskih in občinskih podjetjih in zavodih naj se ne izvršujejo rokodelska dela, marveč se naj z razpisom oddajajo legalnim obrtnikom. V kaznilnicah se naj takoj ustavi vsako izvrševanje rokodelskega dela. Kaznjenci se naj uporabljajo le za težka ročna dela, n. pr. za gradnjo cest, železnic, urejevanje hudoornikov itd. Tvorniško delo naj se omeji na izdelke, ki niso izrecno rokodelskega značaja.

Uredba kr. banske uprave z dne 6. XII. 1932. naj se dosledno in z vso odločnostjo in rigoroznostjo izvaja. Ne samo občinski predstojniki in poveljniki orožniških postaj, marveč tudi sreski načelniki naj bodo odgovorni za striktno izvajanje te uredbe.

Zahtevamo, da se vnese v novelo k zakonu o obrtih novo poglavje, ki vsebuje sledečo uredbo:

Določbe v obrambo obrtniških pravic — Neupravičeno izvrševanje obrta

§ 1.

Nihče, kdor ni v posesti po tem zakonu predpisanega pooblastila ali dovolila, ne sme izvrševati obrtnega opravila. Kdor se zaloti, da izvršuje neupravičeno obrtno opravilo, dasi tudi samo enkrat, je kazniv. V obrambo obrtniških pravic za izvrševanje obrtniškega dela se določijo sledeče kazni:

1. Kdor izvršuje obrt brez pooblastila ali dovolila ali prekorači obseg dela, ki mu je določen z zakonom, se kaznuje z globo od 200 do 10.000 Din. Poleg tega se onemu, ki izvršuje obrt brez pooblastila ali dovolila, zapleni vse orodje in material, s katerim obratuje, in to neglede na to, ali je material ali orodje njegova last ali last druge osebe. Zaplenjeni material in orodje se proda na javni dražbi v korist sklada za pospeševanje obrtno-strokovnega šolstva.

2. Kdor dopušča, da se zlorablja njegova pravica izvrševanja obrti za prikrivanje neupravičenega izvrševanja obrta, kakor tudi oseba, ki vrši kako zlorabo ali kdor postavi ali prevzame poslovanje in te dolžnosti

dejansko ne vrši, se kaznuje z globo od 500 do 20.000 Din. Imetniku obrta, ki je trikrat kaznovan zaradi dejanja kritja, se odvzame pravica do izvrševanja obrta za dobo enega leta, v ponovnem slučaju pa za nedoločen čas.

3. Oni, ki daje delo osebam, ki niso upravičene izvrševati obrt ali ki daje delo osebam, ki vršijo take posle s prikrivanjem, se kaznuje z globo od 500 do 20.000 Din.

4. Zadruga po odstavku 3., § 1. zak. o obrtih, če obratujejo zoper odredbo § 1., in potrošnje zadruga, ki izvršujejo zoper odredbo odstavka 2., § 9. obrtna opravila za nečlane, se kaznujejo z globo od 500 do 20.000 Din. Po tretji izrečni kazni izgubijo te zadruga pravico izvrševanja obrti.

§ 2.

1. Vse kazni, označene v § 1., je izreči po obsegu in vrednosti dela.

2. Občeupravna oblastva so dolžna vse vloge in prijave, ki se tičejo neupravičenega izvrševanja obrta, rešiti v pospešenem postopku. O uspehu preiskave in o izrečni kazni je vedno obvestiti prijavitelja. Občeupravna oblastva I. stopnje so dolžna poklicati k razpravam vedno zastopnika obrtniških organizacij. Prijavitelj ima pravico pritožbe proti razsodbi občeupravnega oblastva I. stopnje v 15 dneh na pristojnega bana.

3. Organi občeupravnega oblastva so osebno odgovorni za točno in

uspešno izvrševanje določb tega poglavja.

§ 3.

1. Vsi imetniki obrtov so dolžni imeti legitimacije s svojo sliko. Legitimacije izdajajo prisilna združenja in veljajo kot javne listine.

2. Za gradbene obrti in one obrti, ki izvršujejo dela na zgradbah, se določijo posebne legitimacije za pomožne osebe. Te legitimacije izda imetnik obrta za vsako gradbeno delo posebej. Varnostni organi so dolžni, da kontrolirajo delo na zgradbah, kar se tiče legitimacij, in v slučaju, da zaposleno osebo take legitimacije ne poseduje, delo takoj ustavijo in prijavijo oblastvu vse zaposlene osebe. Te legitimacije izdaje pristojno združenje in so strogo zaračunljive. Po uporabi jih je vrniti združenju. Dokler novela k zakonu o obrtih ni zakonjena, pa zahtevamo, da se z ministrsko uredbo obnovi takoj člen 152. bivšega obrtnega reda, ki se glasi:

»Pri izvrševanju kazenskih izrekov in drugih odredb je oblastvo upravičeno, da v svrhu zasiguranja potrebnih ukrepov odredi zaplenbo blaga in orodja, postavi stroje izven obrata in zapre obratovališče.«

Temu besedilu naj se pristavi, da je trgovcem prepovedano sprejemati naročila po meri in vsako popravilo, dokler ni v tem smislu noveliran člen 141. zakona o obrtih.

Ljubljana v jeseni — revija našega gospodarstva

Velesejska prireditev v Ljubljani od 2. do 11. septembra

Spet bo oživila naša bela in lepa Ljubljana med 2. in 11. septembrom. Gospodarsko in kulturno središče dravske banovine bodo posetili desetstotost gostov iz vseh krajev naše prostrane države in inozemstva, da si ogledajo bogato založeno in pestro razstavo »Ljubljana v jeseni«.

Na razstavišču, ki obsega 40.000 kvadratnih metrov, bodo nameščene v desetih velikih razstavnih zgradbah naslednje razstave:

I. Veterinarska razstava.

II. Kmetijska razstava (sirarstvo in mlekarstvo, čebelarstvo, zelenjad, vino). Razstava dalij. 2. in 3. septembra razstava goveje živine montafonske pasme. Od 5. do 11. septembra razstava ovc in koz. Od 2. do 11. septembra velika razstava poljedelskih

strojev in orodja.

III. Razstava »Slovenska cerkev«.

IV. Misijonska razstava.

V. Umetnostna razstava »Madone slovenskih likovnih umetnikov«.

VI. Razstava »Red in snaga k zdravju pomaga«, nazorna razlaga novodobnega racionalnega gospodinjstva.

VII. Pohištvo, stanovanjska oprema. Radio.

VIII. Krojaška razstava.

IX. Industrijski in obrtni oddelek.

X. Dne 8. septembra tekmovanje jugoslovenskih harmonikarjev na velesejmu.

50% popusta na železnicah. Vozne olajšave so priznane tudi na parniških. Permanentne legitimacije s pravico na prevozne olajšave in poljuben

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

36. Paragraf 331. k. z.

V poletju je bilo, ko sem krenil na Veliko Kozje s tremi sinovi študenti. Oni botanizirali, jaz s puško. Na nekem razpotju se ločimo, mladi nadebudneži lezejo više v zasenčene skale, jaz krenem v gosto zaraslo poseko.

Dečki so imeli več uspeha nego jaz, nalomili so nekaj ruševja in slečevega cvetja. O mraku smo se sešli pri kmetu, ki nam je nudil kislo mleko in črnega kruha, potem pa nam na skednju nastlal slame.

Zarana sem tihlo vstal in šel še enkrat izzivat srečo. Že po tretjem klicu je pritrkal vročerkven galán, ki je, željno iščoč svojo izvoljenko, našel smrt. Lepo je bil s toliščo zalit, na prečuden način mu je bilo rogovje zakrivljeno. Vzajem me brž testiklje, zvežem tekače v kljuki. Na proti mi pridejo otroci z mojim zapriseženim lovcem in psom. Lovcu oddam breme, mladino pošljem domov, sam pa krenem dalje na okrajno konferenco, tam sem bil poročevalec o šolskih vrtovih.

Opoldne mi lovec res prinese srnjaka, ki ga je prevzel prijatelj gostilničar. Pri kupčiji je bil navzoč tudi tovariš, ki je bil izpod onih hribov, kjer se je srnjak pasel. In ta je graščakoma, ki sta me zalezovala, izdal vso stvar. Tako sem bil osumljen, da sem v tujem revirju podri srnjaka, in ovađen kot divji lovec.

Že tretji dan nato me je orožnik obiskal, da me pripravi na sprejem obeh graščakov, mojih lovskih sosedov. Zagotavljal mi je, da je zadeva samo formalna, gre pač le za to, da dobita košček zadoščenja. In je torej najbolje, da potrdim na vprašanja, ker bi sicer moral iti ž njim!

Graščaka vstopita.

»Ali ste lovili na graščakovem? Ste tam ustrelili srnjaka? Ste ga odnesli s seboj in prodali?«

Vse sem potrdil, h koncu pa še podpisal izjavo. In so odšli.

Zdaj šele sem se zavedel, da sem z vso svojo nedolžno družinico izgnan! Eksistenca mi je uničena. Iščem izhoda. Tovariši in znanci mi pomagajo. Graščakova blaga gospa in njegova plemenita mati se trudita zame in za moje.

Stvar pa je bila v teku in je postajala čimdalje resnejša. Mojega lovca

so priprli in zasilševali. Samo to je priznal, da je nosil, bil je torej udeležen pri stvari, ki je dobila hkratu lice »zločina«. Tako torej okrajno sodišče ni bilo več kompetentno in je okrožno sodišče prevzelo to reč. Tu pa so bili gospodje baš na dopustu in se je zadeva zavlekla za dva meseca.

V tem času sem se nekoč oglašil v Celju pri polulskem Grenadirju, kjer je sedel dr. K. iz Laškega. Odkril sem mu svoje bolečine, nakar se je nasmejalo:

»Saj nisi še v popru! Svet, ki si streljal na njem, je sporen že dvajset let. Vršili so se tam ogledi in se še bodo, do danes pa tam meja ni ugotovljena!«

Na mah se mi je odvalil težak kamen, nisem se več bal svojih nasprotnikov.

In stopil sem pred sodnike, sami lovci so bili, ostro so me izpraševali. Narisal sem jim skico kraja, pojasnjeval, da sem streljal na svojem. Dela se mi torej krivica.

Pa so me vpraševali, čemu sem v početku priznaval, da sem streljal na tujem. No, pač zato, da me niso uklenili, saj tako mi je svetloval orožnik. Sodniki se posvetujejo in sklenejo,

da je potreben ogled na licu mesta, da se ugotovi, če je zemlja tam zares kmetska in torej ni graščinska.

Minilo je štirinajst dni in smo se sestali na mestu. Priče so na prisego izjavljale, da je svet kmetski, in ugotovilo se je, da je vsa ta zadeva še hudo sporna. Državni pravdnik je ustavil vsako akcijo proti meni.

Graščaka sta bila osramočena. Eden izmed njiju mi je dal celo lovsko pravico v svojem, da bi izgladil zameri. Toda zdaj me ni več mikalo v njegov revir, romantike ni bilo več pri tem, tiste divje romantike, ki mi je bila pri lovu najlepša, najljubša!

37. Črna vožnja

Namenil sem se nekoč v Celje. Nabavil sem si vozni listek samo do Zidanega mosta, misleč, da bo tam itak spet obilo časa, da si kupim nov listek. Toda komaj smo se tam privozili blizu peronu, že nas je srečal celjski vlak. Planem torej in se srečno vlovim v nekem živinskem vozu in že se pričnjam bližati Celju. Prav udobno mi je, čeprav se bojim, da me kdo zaloti tu in mi prisodi težko globo.

Bil sem prepričan, da bo vlakovodja pred Celjem prav počasi vozil, in

večkrat vstop se dobe pri tujsko-prometnih ustanovah, denarnih zavodih, zadrugah, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe in strokovnih organizacijah. Pri nakupu se plača za legitimacijo 3

Din, ostanek 27 Din pa pri blagajni ob vrodu na velesojem.

»Ljubljana v jeseni« bo prirejena vestno in z ljubeznijo. Oglejte si to razstavo!

DOMAČE VESTI

d Zopet 500.000 Din za javna dela. Banska uprava v Ljubljani je prejela te dni iz Beograda zopet 500.000 Din iz zneska 6 milijonov, ki so bili svoj čas določeni za pobiranje brezposelnosti v dravski banovini. Kakor prejšnji zneski, bo tudi ta denar porabljen izključno za mezde delavcev, zaposlenih pri javnih delih v posameznih srezih.

d Tridesetletnica mature so praznovali 23. t. m. maturanti mariborske gimnazije, ki so se ob tej priliki sestali v hotelu »Orlu« v Mariboru. Od tedanjih maturantov jih je umrlo že 9, pet pa jih živi v tujini. Proslave so se udeležili gg. dr. Ignac Fludernik, profesor v Mariboru, Pavel Glančnik, veleposestnik na Pragerskem, Martin Jurhar, župnik v Brežicah, Franc Mravljak, direktor gimnazije v Celju, Karel Pestevšek, višji policijski svetnik v Ljubljani, Ivan Prekoršek, narodni poslanec v Celju, Friderik Ratej, katehet v Trbovljah, Miloš Štibler, načelnik revizijskega oddelka Privilegirane agrarne banke v Beogradu, Karel Tribnik, profesor v Mariboru in inž. Viktor Turnšek, profesor v Ljubljani. Sestanka se je udeležil tudi njihov nekdanji profesor šolski svetnik g. Franc Jerovšek. Udeleženci lepe in pristrčne proslave so sklenili, da se čez pet let zopet snidejo.

d Ugodnosti obiskovalcem velesojemske prireditve »Ljubljana v jeseni« od 2. do 11. septembra. Lastniki permanentne legitimacije so upravičeni do poljubnega večkratnega vstopa na razstavo in do 50% popusta na voznini na vseh vlakih razen S. O. E. Pri odhodu naj se kupi cel vozni listek in da žigosati sejemsko legitimacijo pri postajni blagajni. Posetnik prejme na velesojemu v legitimaciji potrdilo, da je razstavo obiskal; pri odhodu na ljubljanski postaji se legitimacija ponovno žigosa, nato postane železniški vozni listek veljaven za brezplačen povratek. Zato ne oddajte ob prihodu v Ljubljano voznega listka, ker velja za brezplačen povratek. Ugodnost velja: za dopotovanje od 30. avgusta do 11. septembra, za povratek pa od 2. do 15. septembra 1933. Permanentne legitimacije se dobe pri tujsko-prometnih organizacijah, pri hranilnicah, v bankah, zadrugah, trgovskih in obrtnih organizacijah in pa tudi na zahtevo po pošti od velesojemskega urada. Pri nakupu se plača za legitimacijo 3 Din, ostanek 27 Din pa pri blagajni ob prihodu na velesojem.

Pozor cenj. dame!

Zaradi precejšnje spremembe v modi se priporočam v izdelavo

kostumov in plaščev

ter vseh moških oblačil. Vse po najnovejši modi in solidni ceni.

Karl Kramer, krojač

Celje, Ljubljanska c. 19, zraven plinarne.

jem. Permanentna legitimacija upravičuje tudi do znižane voznine na jugoslovenskih parobrodih, na železnicah v Avstriji, Bolgariji, Čehoslovski, Grčiji, Italiji, Madžarski, Nemčiji, Poljski in Rumuniji.

d Dunajska vremenska napoved za torek 29. avgusta: Povečini jasno in suho.

Celje in okolica

c Odkritje spominske plošče pisatelju in stenografu prof. Antonu Bezenšku preloženo. Kakor je poročalo časopisje, bi se imelo vršiti letos v septembru odkritje spominske plošče zaslužnemu Jugoslovenu, pisatelju, ustanovitelju in organizatorju slovenske in bolgarske stenografije prof. Antonu Bezenšku. Ker pa se praznuje prihodnje leto 80-letnica njegovega rojstva, je sklenil prireditveni odbor, ki ga tvorita Knjižnica in čitalnica prof. Ant. Bezenška na Frankolovem in celjski pododbor Jugoslov. profsorskega društva, da se odkrije spominska plošča na njegovi rojstni hiši v Bukovju v maju prihodnje leto. V tem času bo ukrenil prireditveni odbor vse potrebno, da bo proslava čim lepša in dostojnejša, vredna spomina velikega pokojnika. K sodelovanju namerava m. dr. povabiti tudi novo se snujoče Slovensko stenografsko društvo, dalje bo povabilo na proslavo tudi vsa ostala jugoslovenska stenografska društva, med njimi tudi bolgarsko.

c Glasbena Matica v Celju. Vpisovanje gojencev v glasbeno šolo Glasbene Maticе v Celju bo tako za začetnike, kakor tudi za gojence vseh ostalih letnikov dne 1., 2. in 4. septembra dnevno od 8. do 12. in od 15. do 18. v ravnateljski pisarni na Slomškovem trgu št. 10/I. (Muzejsko sopleje). Vpis je obvezen tudi za vse lanske gojence, ki nameravajo letos nadaljevati šolanje na tem zavodu. Stari gojenci naj bi se tudi pravočasno javili zaradi redne dodelitve k njihovim dosedanjim učnim močem, da se tako omogoči čimprejšnji učni red. Vsa podrobna pojasnila glede pogojev daje ravnateljstvo od 1. septembra dalje.

c Uradni dan Zbornice za TOI za Celje in okolico bo v torek 5. septembra od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje, Razlagova ul. 8.

c Moška in ženska podružnica CMD v Celju sklicujeta za torek 29. t. m. ob 20.30 vazo sejo, ki bo v Celjskem domu. Prosimo vse odbornice in odbornike, da se zanesljivo udeležijo te seje.

c Udeleženci ptujskih proslav od 8. do 10. septembra naj se zaradi posebnega vlaka, znižane vožnje, prenočišča in prehrane čim prej prijavijo

pri funkcionarju podružnice CMD v šolski polikliniki v Zdravstvenem domu.

c Bonbončkov dan bo priredila ženska podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda v Celju v nedeljo 3. septembra. Ne odklanjajte nabiralk, marveč podprite našo veliko narodno-obrambno organizacijo s primernimi prispevki!

c Slovensko obrtno društvo v Celju bo imelo v torek 29. t. m. ob 20. važen članski sestanek v posebni sobi hotela »Beli vol«.

c Dame in gospodje, ki so bili naprošeni, da bi sodelovali kot grofovo spremstvo, narod ter menihi pri uprizoritvi »Hermana Celjskega« v parku, naj pridejo sigurno na vajo v torek 29. t. m. ob 20. v Zdravstveni dom. Dame in gospodje, ki bi hoteli sodelovati, pa se še niso prijavili, lahko tudi pridejo.

c Sokolsko društvo v Celju vabi vse svoje članstvo, da se polnoštevilno udeleži v nedeljo 3. septembra otvoritve Sokolskega doma v Laškem. Udeležba je obvezna. Vsi v kroju, kdor ga ima. Odpeljemo se ob 7. z jutranjim vlakom.

c Planinski dom v Logarski dolini bo odprt in oskrbovan še ves september. Odslej veljajo znižane cene: penzija s štirikratno hrano na dan stane 35 do 40 Din.

c Umrla je v soboto 26. t. m. v celjski bolnici 72-letna občinska reva Terzija Žefranova iz Dramelj. N. p. v m.!

c Nesreče. Pri Sv. Krištofu nad Laškimi si je 41-letni rudar Alojz Resnik pri sekanju drv s sekiro odsekal pol palca na levič. — V istem kraju je v petek mlatilnica zgrabila dvanajstletnega posestnikovega sina Franca Lavrinca za desnico ter mu raztrgala sredinec, prstanec in mezinac. V Celju si je 17-letni brivski vajenec Drago Canžek v nedeljo pri padcu zlomil levo podhrbtenico. — V Slivnici pri Celju se je v soboto popoldne krava zagnala v 10-letnega posestnikovega sina Jožeta Moškotevca in mu z rogovoma raztrgala vse levo lice. — Na Teharju se je 15-letni delavec Franc Mikšič v soboto vbočil z gnoznimi vilami v levo nogo in se obšutno poškodoval. — Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c Tatvina. Dne 25. t. m. okrog 16.30 je bila z voza posestnika Antona Koželja iz Ljubee na Cesti na grad ukradena 200 Din vredna, črna, skoro nova konjska odeja.

c Najdba odpeljanega kolesa. V soboto 26. t. m. popoldne je nekdo odpeljal ključavničarskemu mojstru g. B. Gradtu izpred neke gostilne na Ljubljanski cesti 1.600 Din vredno kolo. Zvečer pa so kolo zopet našli pred gostilno.

c Izgube. Dne 23. t. m. med 17. in 18. je bila na cesti pod Starim gradom proti Pečovniku izgubljena rjavomodra ženska ročna torbica z manjšo vsoto denarja in drobnarijo v skupni vrednosti okrog 150 Din.

c Vsakovrsten papir in pisarniške potrebščine dobite na drobno in debelo pri **K. Goričar vdv.**, knjigarna in veletrgovina papirja, Celje, Kralja Petra cesta 7.

Kino

Kino Union. Ponedeljek 28. avgusta: »**Bič opojnosti**«. Lep zvočni film. V glavnih ulogah Charles Farrell in Janet Gaynor. Predigra: zvočni žurnal. — Torek 29., sreda 30. in četrtek 31. avgusta ob 20.30: »**Gospoda od Maksima**«. Izvrstna zvočna opereta. V glavnih ulogah sloviti komorni pevec **Leo Slezak**, **Lee Parry**, Johannes Riemann in Oskar Karlweiss. Predigra: zvočni žurnal.

»Pepček, sedaj sem te najmanj desetkrat poklicala in ti ne slišiš nič. Kaj boš le, ko boš velik?!« — »Natakar.«

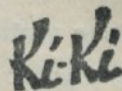
Oče je napravil hčerki temeljito pridigo. Hčerka prihitela jokajoč k materi: »Papa je strašen — ali je bil to edini mož, ki si ga mogla dobiti?«

Zakaj ni utrujen gospod vrtnar, saj je vendar že okopal skoraj ves vrt? Ali ne občuti nikakršnih težav od tega napornega dela? Nikakor ne! Saj on je odlične

bonbone in ti olajšajo tako vsako delo

Kdor je Kdor je počuti se bolje ta je dobre volje

čudo osvežuje, se prileže, prija

Proizvod: Union, Zagreb

Sport

SK Celje : SK Štore 7 : 1 (6 : 1)

CELJE, 28. avgusta.

Včeraj dopoldne sta odigrala imenovana kluba na igrišču SK Celja na Glaziji trening tekmo, katero je kombinirano moštvo SK Celja z lahkoto odločilo z visokim rezultatom v svojo korist. Štorjani so zaigrali z veliko požrtvovalnostjo in voljo, poraz naj jih ne plaši, kajti s smotnim treningom se da iz moštva morda še precej napraviti.

»Starini« : Kibici SK Atletike 5 : 3 (2 : 0)

Pa tudi na igrišču Atletikov pri Skalni kleti je bilo zelo živano. Tam sta se spoprijeli na zelenem polju v prijateljski nogometni tekmi moštvi »starini« Atletikov in klubovi »kibici«. Tekmo so določili »starini« z rezultatom 5 : 3 (2 : 5) v svojo korist.

»Starini« so bili povečini v premoči in so z nekaterimi izjemami pokazali precej svojih nekdanjih sposobnosti na zelenem polju. Kibici so igrali požrtvovalno, a so bili neodločni pred golom. Tekma je bila živahna in prav zabavna. »Starini« so zabili gole v 24. in 30. minuti prvega ter v 5., 11., 16. minuti drugega polčasa, kibici pa v 3., 13. in 22. minuti drugega polčasa. Koti 1 : 1. Tekma je trajala samo dvakrat po 30 minut. Gledalcev je bilo okrog 150. Tekmo je sodil g. Krell zadovoljivo, izgledalo je pa, da je simpatiziral bolj s »starini«, nego s kibici, ki so sodnikom itak vedno trn v peti...

Popoldne sta izpolnili nogometni program dve tekmi. V predtekmi je porazila rezerva Atletikov rezervo Jugoslavije z visokim rezultatom 9 : 1 (4 : 1).

SK Atletik : Vojaški team 39 p. p. 3 : 1 (0 : 0)

Kot glavna tekma se je pričela na igrišču Atletikov revanšna nogometna tekma med vojaškim teamom 39. p. p. in SK Atletiki. Končala se je sicer z rezultatom 3 : 1 (0 : 0) za Atletike, vendar pa sta zmago odločili dve dvomiljni enajstmetrovki. Tempo igre je bil ves čas zelo živahen, moči skoro popolnoma izravnane, zmaga pa bi pri večji sreči popolnoma upravičeno lahko pripadla vojakom, ki so pokazali precejšnje tehnično znanje in igrali zelo fair.

Moštvo SK Atletike je podalo včeraj dobro, le od časa do časa preostro igro. Da je v rokah trenerja, je pokazala nekoliko bolj smiselna igra. Ko bi trener le še izbil nekaterim igralcem ono nepotrebno ostrost, ki prehaja včasih že v sirovost!

Pričetni udarec je pripadel vojakom, ki so se takoj znašli na nasprotnikovi polovici. Nato se je igra odprla. Napadi zdaj s te strani, zdaj z druge niso prinesli uspeha in prvi polčas se je končal brez gola.

Takoj v začetku drugega polčasa so Atletiki živahno napadli in v 2. minuti zabili prvi gol. Vojaki, hoteč izenačiti, so nato potisnili Atletike v obrambo, vsi strelji na gol pa so bili previsoki. V 23. minuti pa so se znašli Atletiki po hitrem napadu zopet pred nasprotnimi vrati in izsilili kot. Gneča pred vrati je prinesla nato po diktiranju od zunaj 11-metrovko, s katero je bilo postavljeno razmerje

bom torej kje pri železniškem mostu mogel s spretnim skokom zapustiti vlak. Toda kakor nalašč smo s polno paro pribrželi prav do perona. »Cilli!« Cilji!

Izstopili smo trije potniki. Pretilo mi je, da bom zaželen plen pravice. Vame so se ozirali železničarji, tudi neki stražnik me je opazoval. Jaz pa brez listka!

Pa se naglo okrenem in jo mahnem na severni konec postaje, kjer sem nameraval smelo preskočiti kako ograjo. Toda smola!

Kopica delavcev je tam vlagala nove pragove. Prav čudno so me motili. Mahnem jo spet nazaj. Toda na postaji so me zdaj že kar srepo ogledovali. Preden pa me je kdo mogel ustaviti, pozdravim prijazno in samozavestno službujočega in vprašam po šefu postaje. Veli mi v pisarno.

Hitim tja in javim ime. Nato povprašam, kako je s kurzom dolarja. Nekaj ameriškega denarja bi rad me-

njal, tujec sem, pa ne vem, ali je v tem mestu kaka banka.

Tehta me šef postaje:

»Ne morem vam postreči, toda pojedite v banko!«

»Hvala, toda ne vem, ali je kje tu v bližini banka.«

Prijazno se obrne do uslužbenca v bližini: »Povedite gospoda do prve banke!«

Zahvaljujem se za prijaznost, izkazano neokretnemu tujcu, vtaknem svoj desni komolec prijateljsko uslužbencu pod pazduho, pa odkorkava drzno mimo presenečenega obojca. Izpred kolodvora mi s prstom pokaže na iskano banko, katere praga pa seveda nisem prestopil.

Tudi dolarjev mi ni bilo treba menjati, pač pa mi je ta dogodek s srečnim izidom ostal v spominu tako dobro, da podobne dogodivščine odteje, izza težkega leta 1917., nisem več tvegal.

na 2 : 0, 33. minuta pa je prinesla vojakom že dolgo zaželjeni uspeh. Leva zveza je z lepim strelom znižala razmerje na 2 : 1. Skoro že proti koncu igre je sodnik zopet diktiral proti vojakom 11-metrovko, ki je tudi obsejala.

Tekmo je sodil g. Oberlindner iz Laškega. V prvih nastopih v Celju je pokazal veliko objektivnost, včeraj pa je popolnoma odpovedal. V prvi polovici igre je bil razen nekaterih malenkosti še moč na mestu, je pa v drugem polčasu s svojimi odločitvami večkrat očitno »navijal« za Atletike, jim spregledal roke v kazenskem prostoru, s čemer je povzročil viharne proteste. Da ni imel popolnoma mirne vesti, pač kaže to, da jo je po tekmi pred razdraženimi gledalci kaj hitro in prvi popihal z igrišča. Gledalcev je bilo okrog 500.

SK Laško : SK Ilirija (Ljubljana)
5 : 4 (4 : 2)

LAŠKO, 28. avgusta.

Včeraj je bila odigrana prijateljska tekma med komb. moštvom SK Ilirije iz Ljubljane in SK Laškim. Točno ob 16.30 se je izvršil oficijelni pozdrav gostov, katerim so laški sportniki izročili lepo spominsko zastavico, sami pa so prejeli od Ilirijanov krasen šopek nageljnov.

Tokrat smo imeli priliko videti sport, ki je gledalce zelo zadovoljil. Ilirijani so pokazali lepo in premišljeno igro. Njihova kombinacija je uspešna in želeli bi bilo, da jih v tem oziru skušajo posnemati tudi Laščani. Ilirijani se gotovo niso nadejali da bodo imeli v domačinih tako resnega nasprotnika, kajti elan, s katerim so začeli Laščani, jih je iznenadil. Sicer sta se Doberlet in Pfeifer zelo trudila, da bi priborila zmago Iliriji, ali domača branilca sta odbijala njune nevarne žoge z vso sigurnostjo. Malič je bil v vratih izboren in je mnogo pripomogel, da ni bil poraz še večji.

Laščani so se za to borbo resno pripravili in ponovno pokazali, da so sedaj v dobri formi. Požrtvovalno so šli v »boj« in popolnoma zaslužen zmagali. Še celo ilirijanski trener g. Hafler z Dunaja se je laskavo izrazil o Laščanih. Zmagali bi še z večjo razliko golov, da ni sodnik popolnoma po krivici podaljšal drugega polčasa za celih 9 minut, v katerih sta padla dva gola za Ilirijo. Sodnik se je opravičeval, da mu je zastajala ura, ki si jo je izposodil. Umetno bi bilo, da si nabavi svojo uro in ne škoduje na tak način igri.

Vratar Kačič je bil najboljši mož enajstorice, kajti lovil je ilirijanske

bombe z neverjetno sigurnostjo. Tudi obramba je bila izborna, zlasti levi branilec je čistil pred laškim svetiščem. Grajati ni mogoče nobenega, kajti vsi so dali iz sebe vse moči in tako pokazali, da imajo smisel za lep sport. V krilski vrsti sta se zlasti odlikovala Majcen I. in Kreutz, ki sta napadu jako pomagala in mu pošiljala lepe žoge. Kokol se je kot levo krilo proti Ilirijanom res izkazal, saj je zabil najlepši gol. V napadu je zlasti »razsajal« Vrečko, pa tudi Majcen III. je zelo zadovoljil.

Goli za Laško so padli v 7. minuti po Majcenu III., v 33. min. iz enajstmetrovke, v 35. min. po desnem krilu, v 43. min. prvega polčasa po Koku in v 34. min. drugega polčasa po Vrečku. Za Ilirijo pa v 10. in 37. min. prvega ter v 40. in 43. min. drugega polčasa.

Sodil je g. Fundner iz Ljubljane zelo slabo. Gledalcev je bilo nad 300.
I. G.

t Iz seje LNP. V seji upravnega odbora Ljubljanskega nogometnega podsveza sta bila verificirana za SK Celje g. Božidar B. Trifunović s pravico takojšnjega nastopa, g. Alojz Volkar pa s pravico nastopa 26. avgusta.

Gospodarstvo

Hmeljska kupčija

1 kg hmelja 90 Din

ŽALEC, 28. avgusta.

Nadaljni znatni porast hmeljskih cen je povzročilo dovoljenje ministrstva financ, da se more letošnji pridelek hmelja izvažati za nemške klinške dinarje. Ker je hmeljska svetovna trgovina najmočnejše zastopana po kupcih iz Nemčije, so zaradi gornjega dovoljenja posegli tudi nemški trgovci v kupčijo, ki je dosegla danes ono živahnost in povpraševanje, kako smo ga bili vajeni le v prvih letih po vojni. Zaključki se vrše za izvoz v Ameriko. Pričakovati je vsled tega nadaljnega porasta cen. Naše strokovne organizacije, Hmeljarsko društvo, Združenje trgovcev in Hmeljarna v Žalcu, so že prej uvidele, da bi bila letošnja prodaja hmelja močno ovirana, ako bi se devizni pravilnik v gornjem smislu ne spremenil, ter so pravočasno vložile ob razložene prošnje na ministrstvo financ in ministrstvo trgovine. Te prošnje je krepko podprl s intervencijami naš narodni poslanec g. Ivan Prekoršek, ki je za procvit hmeljar-

stva pokazal vedno polno razumevanje.

Na podlagi izposlovanja gornjega dovoljenja je prispelo na novo iz Nemčije več kupcev, ki so danes zopet z živahnim povpraševanjem prirastali cenah posegli v kupčijo.

Cene so dosegle danes že 90 Din za kg

Obiranje hmelja bo v nekaj dneh končano, deloma se obiravke že vračajo domov. Povsod po dolini je veselo in živahno vrvenje, vsa skrb naših hmeljarjev je posvečena temu, kako bi se dragoceni pridelek kar najbolje in najskrbnejše spravil in najbolje vnovčil.

XIV. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo

ŽALEC, 26. avgusta.

Obiranje je v polnem teku in bo najbrž končano ob koncu t. m. O množini letošnjega pridelka se lahko reče, da je bila naša prva cenitev — t. j. srednje velika, pa obilna — pravilna. Znašala bo 20 — 25.000 kvintalov. Vobče je naziranje, da so dali nasadi na lahki, peščeni zemlji manj pridelka nego v minulemu letu, nasadi na rodovitni, težki zemlji pa precej več. Blago je lepo zelene barve, pravilne oblike in najboljše kakovosti. Te dni se je prodala mala partija po 60 Din za kg. Pri dvigajoči se tendenci upajo hmeljarji še na boljše cene.

Embalaža za izvozno sadje

CELJE, 28. avgusta.

Spričo bližnje sadne izvozne sezi je smatra uprava Združenja trgovcev za sreze Celje, Gornji grad in Smarje pri Jelšah v Celju za potrebno, da vnovič opozori vse trgovce, ki se bavijo s sadno trgovino, na razpis Zavoda za pospeševanje zunanje trgovine pri ministrstvu trgovine in industrije z dne 13. aprila 1933., štev. 1/4314, ki se glasi:

Centralna komisija je na predlog strokovnega odbora, izvoljenega na konferenci izvoznikov sadja, soglasno sprejela in predpisala sledeče dimenzije zabojev za pakovanje jabolk za izvoz v inozemstvo:

»Holandski zaboj«: Tipe št. 1. za izvoz v Nemčijo, Francijo, Holandsko: Notranja mera 630 × 39 × 330 mm; teža 5½ kg; vsebina 35 kg jabolk; 300 zabojev na 1 vagon. **Tipe št. 2 za izvoz v Italijo:** Notranja mera 580 × 360 × 310 mm; vsebina 30 kg; teža 5 kg; 350 zabojev na 1 vagon. Ti zaboji so izdelani iz 12 mm debelih in 60 mm širokih letvic, z ene strani skobljenih (rondiranih).

Ljubljanski velesejem

„Ljubljana v jeseni“

2 do 11. septembra 1933

Kulturna in gospodarska razstava
Razstavišče obsega 40.000 m²

Jugoslov. veterinarska razstava — Razstava „Slovenska cerkev“, Misijonsko-etnološka in Umetniška slov. Madon — Razstava vina, sira in mleka, medu, zelenjave sadja in semen — Vrtnarska razstava dalj — Razstavi poveda montafonske p sme 2. in 3. sept. in koz ter ovac od 5. do 11. sept. — Gospodinjstva razstava — Etnološka razstava Timoške pokrajine — Industrija, obrt (spec. pohištvo) — Konkurenca jugoslov. harmonikarjev 8. septembra — Zabavišče — Variété

Polovična voznina na železnicah

Popust na parobrodih

Legitimacije se dobe pri biletarnah Putniku, vseh večjih denarnih zavodih, župnih in občinskih uradih

»Amerikanski zaboj«: Notranja mera 450 × 290 × 270 mm, čela 12 mm, stranice 9 mm, dno in pokrov 7 mm; teža 3 kg; vsebina 20 kg jabolk; enostransko skobljeni (rondirani).

Splošne pripombe: Holandski zaboji morajo imeti z obeh strani v sredini deščico, na kateri se mora vžgati v latinici napis: »Jugoslavija«. Na američanskih zabojih se mora ta napis vžgati na obeh čelnih straneh.

Vse sedanje zaloge holandskih in američanskih zabojev se lahko uporabljajo za izvoz jabolk samo do konca 1. 1933. V 1. 1934. bo dovoljen izvoz jabolk samo v predpisanih zabojih.

Kapar

(Konec.)

Večje polokrogle uši, imenovane tudi napov kapar, ne izločujejo soka. Pri samicah se hrbtna koža vzboli in postane trda. Množijo se brez oploditve.

Rdeča sočna uš (Epdiaspis leperei Ldgr.) s svetlorjavo zaokroženo kapico je najbolj opasna hrúškam, ker povzroča globoke brazgotine v lubju.

Koma kaparja (Lepidosaphes Leperei Ldgr.) spoznamo po podolgasti kapici, podobni vejici. Napada povečini jabolka, najdemo ga tudi na hrúškah.

Češpljev kapar (Eulecanium corni Behe.). Samica je približno 4 mm dolga, svetlorjave barve. Mlade ušice se naselijo povečini na spodnji strani vej, pa tudi na listih. Napada najbolj koščičasto sadje, češplje, marelice, breskve itd.

MAURICE LEBLANC:

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

Samo svoje mnenje si bom upal povedati. Lupinova tolpa mora šteti le malo ljudi in je prav zato tako nevarna. Dopolnjena pa je z velikim številom slučajnih sodelavcev iz vseh stanov in vseh dežel. Ti sodelavci izvršujejo voljo svojega voditelja, ki ga sami niti ne poznajo. Med njimi in »mojstrom« posredujejo »tovariši«, izbranci, ki jim Lupin sam ukazuje.

Med temi posredovalci sta bila brez dvoma tudi Gilbert in Vaucheray. Zato so bila tudi sodna oblastva z njima tako stroga in nepopustljiva. Prvič so jim prišli v roke Lupinovi pomočniki; taki, da so jim lahko dokazali krivdo in celo umor! Dokaz je bil neizpodbiten: Leonardov telefonski klic nekaj trenutkov pred smrtjo.

»Na pomoč! Morilci! ... Umorili me bodo!«

Ta obupani klic sta slišala dva človeka. Uradnik, ki je imel na pošti službo in eden izmed njegovih tovarišev. Oba sta to potrdila s prisego. In zaradi tega klica je krenil policijski komisar, ki je zanj takoj zvedel, s svojimi ljudmi in večjim številom vojakov proti vili, kjer se je odigrala strašna tragedija.

Kratko sporočilo iz Lupinovega dnevnika, kamor je zapisoval vse svoje pomembnejše doživljaje, priča, kako je mojstrski vlomilec takrat mislil:

»Najprej se mi zdi nedvomno pred vsem tole: Gilbert in Vaucheray sta me potegnili za nos. Englišenska pustolovščina je bila samo pretveza. Izpraznjenje vile »Marije Terezije« je bilo samo krinka in za njo se je skrival drug namen! Ko sta preiskovala pohištvo, sta v resnici iskala en sam predmet — kristalni zamašek. Če hočem poiskati pravo pot, moram

torej vedeti, kaj je s tem zamaškom. Iz nekih neznanih vzrokov mora biti ta kristalni zamašek za Gilberta in Vaucheraya neizmerne vrednosti ... Pa ne samo zanju, ampak tudi za nekoga drugega — za tistega neznanca, ki se je v nocojšnji noči tako spretno in predrzno splazil v mojo spalnico in mi ga odnesel.«

Ta tatvina ga je še prav posebno jezila.

Vsilili sta se mu dve vprašanji: Na nobeno ni mogel najti pravega odgovora.

Kdo je bil ponočni obiskovalec? Samo Gilbert, edini, ki mu je brezmejno zaupal, je poznal njegovo zavetišče v ulici Matignon. Gilbert pa je sedel zdaj v ječi. Ali je verjetno, da je vse izdal in napravil policijo na njegovo sled? Zakaj pa se je policija potem zadovoljila samo s kristalnim zamaškom, namestu da bi bila zgrabila njega samega?

In neka še bolj čudna okoliščina mu je prišla na misel. Sprijazniti se je moral z dejstvom, da so vdrli v njegovo stanovanje, vprašanje je bilo le, kako! Vrata stanovanja so z lahkoto odklenili s ponarejenimi ključi, toda kako so prišli v njegovo spalnico? Kakor vsak večer je po svoji stari navadi zaklenil in zataknil oba zapaha. Vendar pa je kristalni zamašek izginil, čeprav ni opazil nobene izpremembe ali poškodbe na ključavnicah in zapahih. Lupin je bil tudi v spanju nenavadno občutljiv, tako da se je zbudil ob najmanjšem šumu, pa ni ničesar slišal.

Vendar se s tem premišljanjem ni dolgo ukvarjal. Vedel je, da uganke ne bo mogel dovolj hitro rešiti. To pa ga je tako prestrašilo, da je takoj zaklenil stanovanje v ulici Matignon in prisegel, da se ne bo vrnil tja, dokler ne bo vsega vedel.

Potem je hotel najprej stopiti v zvezo z Vaucherayem ali Gilbertom. Tu pa so mu spet vrgli poleno pod nogo. Čeprav sodišče ni imelo otipljivega dokaza, da je pri umoru prizadet tudi Lupin, je vendar sklenilo, da bo sodba v Parizu, ne pa v departementu

Seine - et - Oise, in da bo sestavni del celotnega procesa proti Lupinu.

Gilbert in Vaucheray sta bila v preiskovalnem zaporu. V jetnišnici pa so vedeli prav tako dobro kakor v sodni palači, da morajo prepričati vsako zvezo obeh jetnikov z Lupinom, in policijski predsednik je zato zahteval celo vrsto posebnih ukrepov, ki so jih morali nižji uradniki izvrševati z največjo natančnostjo.

Po štirinajstih dneh napornega poizkušanja je Lupin uvidel, da ne bo mogel priti v skrivno zvezo s svojima tovarišema.

Zato je pustil svoje poizkuse z jezo v srcu in rastočim nemirom.

»Najtežje pri vsaki pustolovščini,« tako si je zmiraj pravil, »ni konec, ampak začetek.«

Sklenil je, da se bo začel najprej ukvarjati s poslanecem Daubrecquom, ki je moral poznati pomen kristalnega zamaška, saj je bil njegov lastnik. Zanimalo ga je tudi to, kako je Gilbert izvedel za Daubrecqua? Kako ga je nadzoroval? — Kdo mu je povedal, kje se bo poslanec tisti večer mudil? Cela kopica zanimivih vprašanj.

Takoj po vlogu v vilo »Marijo Terezijo« se je preselil Daubrecq v svoje zimsko stanovanje v Parizu. Tu je imel lastno hišo na desni od Lamartinovega trga, kjer se konča ulica Victorja Hugoja.

Lupin se je stalno mudil okoli te hiše. Preoblečen je bil v starega rentnika, s palico v roki.

Že prej dan je odkril nekaj pomembnega. Dva moška, ki sta bila oblečena kakor delavca, sta nadzorovala poslančevu hišo. Kadar je šel Daubrecq iz hiše, sta mu šla za petami, in kadar se je vrnil, sta tudi prišla takoj za njim. Zvečer, kadar so luči ugasnile, sta šla stran.

In Lupin ju je zasledoval. Kmalu, še tisti večer, je vedel, da sta uradnika varnostne policije. »Glej, glej,« si je dejal sam pri sebi, »to se mi pa še sanjalo ni. Ali je moj prijatelj Daubrecq pod policijskim nadzorstvom?«

Deci za šolo - čevlje

Rado

Kmetska posojilnica, Celje
registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Prešernova ulica štev. 6

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po dogovoru

(Ne zamenjati s »Kmetsko posojilnico« za celjsko okolico — prej »Lastni dom«, ki se nahaja v likvidaciji.)

Ko nastopi mraz, prezimijo ti škodljivci v razpokah debela in na močnejših vejah, poiščejo pa si zavetje tudi na koreninah.

Spomladi, ko nastopijo prvi topli dnevi, se začnejo preseljevati na mlade vejice. Pri močno napadenih drevesih vidimo na deblu rdeče procesije teh selivk.

Kakor je bilo že v predzadnji številki »Nove Dobe« omenjeno, povzročajo vse te sorodne vrste uši neprecenljivo škodo na sadnem pridelku in ogrožajo vse naše sadjarstvo. Če ne bodo sadjarji ničesar ukrenili, bodo v nekaj letih naši sadovnjaki uničeni.

Ker je pri nas kapar že tako razširjen, da ga najdemo v vsakem sadovnjaku, bi pač mogle oblasti poseči vmes s prisilnim zakonom in primerno podporo za odstranitev te preteče nevarnosti.

Kapar se silno hitro množi. Iz ene same ušice se jih čez poletje razmnoži do 6000.

Sočno uš zatiramo z uspehom le ob pravem času. Kadar jo krijejo kapice, je vsako škropljenje zaman. Ako bi napravili tako močno škropivo ob času rasti, da bi prejedlo kapice, bi uničili tudi rastlino. Na zelenje škropimo v mesecu juniju, kadar pač opazimo izlego. Mlade, komaj izležene ušice so občutljive in takoj po škropljenju poginejo. S škropljenjem omejimo tudi širjenje sajavosti, posebno na plodovih.

Temeljito uničujemo kaparja jeseni, ko ga zasačimo pri prezimovanju. Očistiti je treba prej drevo vsega nepotrebnega mahu, vej in vse to takoj požgati. Okoli debela odkoplremo zemljo do korenin. Deblo in veje kolikor mogoče visoko namažemo z Garkonovo raztopino, kateri smo pridejali na vsakih 20 listov 5 dkg raztopljenega lužnega kamna. Vse temu pridenemo apna in ilovice, tako da imamo gost belež. Vse razpoke na deblu dobro zamažemo z navadnim zidarskim čopičem, vrhnje korenine in, kolikor moremo, tudi veje. Odkopano zemljo razsekamo z motiko in premešamo z živim apnenim prahom, nato korenine zopet zakrijemo. Krono, kolikor je nismo mogli mazati, škropimo s samo raztopino, ki smo ji pridejali gori omenjeno množino raztopljenega lužnega kamna. Škropi naj se s finim razpršilnikom in vedno tako, da zadene spodnjo stran vej, kjer najrajši sedi kapar. Tako so uničili na Avstrijskem celo »Jose kaparja«, ki je še mnogo bolj trdoživ in nevaren, nego naš kapar.

F. T.

»Ali si srečke, ki si jih našel, že oddal na policiji?« — »Seveda! Takoj po žrebanju.«

»Zakaj je v naši občini pasji kontumac, v sosednjem mestu ga pa ni?« — »Ker v mestu ni zajcev...«

Glasovi iz občinstva

Popravite telefonsko celico ne celjski pošti!

Na telefonski centrali v Celju imajo eno samo telefonsko celico, pa še ta je v takem stanju, da se Bog usmili. Notranja kljuka vrat je odlomljena, usnjeni obložki v celici so počekani in raztrgani, »avtomatična« razsvetljava pa sveti, kakor se ji zdi. Če sediš nekaj minut v tej prijetni omarici, ti postane neznosno vroče, ker je celica premajhna. Ta celica povzroča ostre kritike tujcev (da niti ne omenjamo domačinov). Prepričani smo, da bo poštna uprava kmalu našla toliko sredstev, da bo mogla celico temeljito popraviti.

— k —

Dopisi

Laško

Odlična gosta. Pred dnevi je prišel v tukajšnje zdravilišče na oddih sanitetni general g. dr. Žarko Ruvič iz Beograda s svojo soprogo in sinom. Upamo, da bodo gostje odnesli iz našega po prirodnih lepotah bogatega mesta najlepše vtise. Laško je obiskal tudi belgijski konzul g. Josip I. Jadronja iz Šibenika.

Teharje pri Celju. Poročila se je gdč. Marica Mernikova z gosp. Markom Stojilovićem, šoferjem iz Beograda. Bilo srečno!

»Brez denarja ne moreš ničesar napraviti.« — »O pač: dolgove!«

V najem se odda

enodružinska hiša 4 sobe, velik vrt, 1/4 ure od Celja. Najemnina 450 Din. Karol Breznik, Celje, Frankopanska 1.

Stanovanje v okolici Celja

soba s štedilnikom ali sobo in kuhinjo išče profesorjeva soproga. Ponudbe na naslov: Zora Kajtež. Sv. Jurij ob juž. žel.

V Celju sprejme

dva dijaka srednješolca

učiteljska družina v zelo dobro oskrbo in strogo nadzorstvo. Naslov v upravi lista.

Dve dijakinji ali dijaka

se sprejmeta na hrano in stanovanje. Glasovir na razpolago. Naslov v upravi lista.

V vili »Cairo«

nad mestnim parkom (cesta na Miklavški hrib št. 11) se odda 1. oktobra

stanovanje

s 3 sobami in pritlikinami mirni stranki.

Dve deklici ali dečka

srednje ali meščanske šole dobita dorog oskrbo. Klavir na razpolago in nemška konverzacija. Celje, Aškerčeva 3, II. nadstr., desno.

Sprejem 2 dijakinji (dijaka)

v polno oskrbo. — Higijensko stanovanje s kopalnico, glasovir, nemška in francoska konverzacija. Celje, Miklošičeva ulica 5/I.

Papir

vsake vrste in pisarniške potrebščine po nizkih cenah se dobijo na veliko in drobno v knjigarni

Franč Leskovšek
Celje, Glavni trg 16

Oglašujte!

LEO INKRET
INSTALACIJSKO PODJETJE
CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

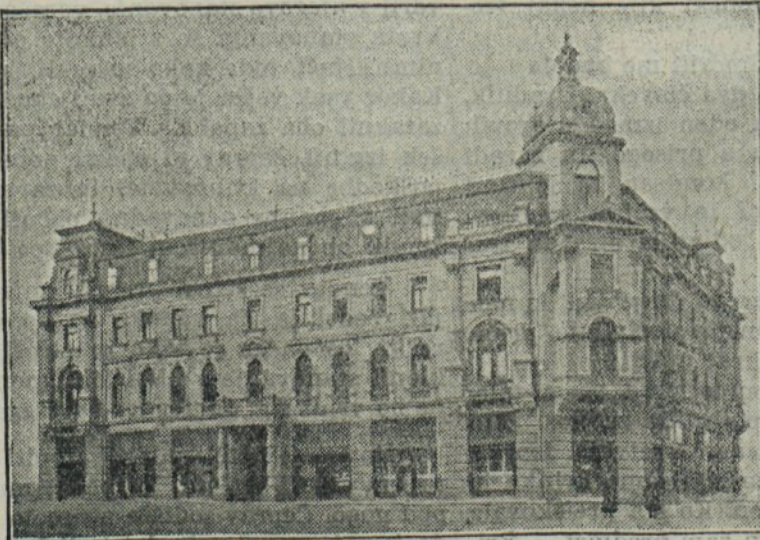
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštani